เรื่องเสร็จที่ ๖๐๐/๒๕๖๗

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง สถานะทางกฎหมายและหน้าที่ในการดูแลรักษาที่ดิน
"หนองหาร" จังหวัดสกลนคร[๑]

กรมที่ดินมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๕๑๑.๔/๔๒๐๙ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอหารือสถานะทางกฎหมายของที่ดิน "หนองหาร" (หรือหนองหาน) สรุปความได้ว่า

๑. จังหวัดสกลนครมีหนังสือถึงกรมที่ดินเพื่อขอหารือเกี่ยวกับสถานะทางกฎหมายของที่ดินหนองหารตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตต์หวงห้ามที่ดินในท้องที่อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งจังหวัดสกลนครเห็นว่า ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ในเรื่องเสร็จที่ ๑๔/๒๕๓๓ ที่พิจารณาว่าการสงวนหวงห้ามที่ดินบริเวณหนองหารเป็นไปเพื่อประโยชน์ของพลเมืองได้ใช้ร่วมกัน และที่ดินบริเวณนั้นเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภททรัพย์สินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันตามมาตรา ๑๓๐๔ (๒) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้น เป็นการพิจารณาเฉพาะในบริเวณพื้นน้ำที่ประชาชนได้ทำการประมงร่วมกันเท่านั้น ยังไม่รวมบริเวณพื้นดิน ซึ่งส่วนที่เป็นพื้นดินไม่ปรากฏว่ามีพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกัน และส่วนราชการยังไม่ได้เข้าไปใช้ประโยชน์ จึงมีสภาพเป็นที่ดินรกร้างว่างเปล่าที่มีการสงวนหรือหวงห้ามและอยู่ในความดูแลของกระทรวงมหาดไทย ไม่เป็นที่ราชพัสดุ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นผู้ดูแลที่ดินรกร้างว่างเปล่าตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๕๐๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

๒. กรมที่ดินเห็นว่า เมื่อกรมประมงได้เข้าใช้ประโยชน์หนองหารเฉพาะบริเวณพื้นน้ำ โดยสร้างคันกั้นน้ำเพื่อกักเก็บน้ำในปริมาณที่มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ตามธรรมชาติ และเข้าดำเนินการบำรุงรักษาพันธุ์สัตว์น้ำตามอำนาจหน้าที่ แต่ไม่ได้เข้าใช้ประโยชน์ในส่วนที่เป็นพื้นดิน ส่วนที่เป็นพื้นดินจึงไม่ตกเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ และยังคงมีสภาพเป็นที่ดินรกร้างว่างเปล่าที่มีการสงวนหรือหวงห้าม จึงไม่เป็นที่ราชพัสดุ ตามมาตรา ๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น (เทียบเคียงความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๒๕๖ - ๒๕๗/๒๕๓๘) แต่เมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๖๒ ทำให้สถานะทางกฎหมายของที่ดินส่วนที่เป็นพื้นดินเปลี่ยนไปเป็นที่ราชพัสดุตามมาตรา ๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๖๒ เนื่องจากที่ดินมีสภาพเป็นที่ดินรกร้างว่างเปล่าที่มีการสงวนหรือหวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์ของทางราชการตามกฎหมาย กรมธนารักษ์จึงมีหน้าที่และอำนาจในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินบริเวณดังกล่าว ประกอบกับสำนักงานธนารักษ์พื้นที่พะเยามีหนังสือที่ กค ๐๓๑๘.๓๓/๑๔๙๙ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๕ แจ้งผลการพิจารณาสถานะที่ดินบริเวณกว๊านพะเยา จังหวัดพะเยาว่า พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตต์หวงห้ามที่ดินบริเวณกว๊านพะเยา อำเภอพะเยา จังหวัดเชียงราย พุทธศักราช ๒๔๘๒ และพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตต์ที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน

---

[๑]ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๘/๑๒๔ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ในท้องที่อำเภอพะเยา จังหวัดเชียงราย พุทธศักราช ๒๔๘๒ กำหนดเจตนารมณ์ไว้ชัดเจนว่า ที่ดินใช้เพื่อประโยชน์ในการบำรุงรักษาพืชพันธุ์สัตว์น้ำซึ่งเป็นราชการของกรมประมงในสังกัดกระทรวงเกษตราธิการขณะนั้น จึงทำให้ที่ดินแปลงกว๊านพะเยามีสถานะเป็นที่ราชพัสดุตามพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๖๒ ยกเว้นบริเวณที่เคยเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติมาก่อน

๓. ต่อมา กระทรวงมหาดไทยได้เสนอประเด็นปัญหานี้ให้คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ พิจารณา ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามเอกสารยังไม่เพียงพอที่จะสะท้อนสภาพความเป็นจริงของพื้นที่บริเวณหนองหาร จึงให้หารือคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับสถานะทางกฎหมายของที่ดินส่วนที่เป็นพื้นดินว่าเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทใด และหน่วยงานใดเป็นผู้มีหน้าที่และอำนาจดูแลรักษา

๔. กรมที่ดินได้มีหนังสือสอบถามประเด็นปัญหาเกี่ยวกับสถานะทางกฎหมายของที่ดินหนองหารไปยังกรมธนารักษ์ซึ่งมีหน้าที่และอำนาจในการปกครอง ดูแล และบำรุงรักษาที่ราชพัสดุตามพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๖๒ แล้ว ซึ่งกรมธนารักษ์มีความเห็นว่า วัตถุประสงค์ในการประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตต์หวงห้ามที่ดินในท้องที่อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร พุทธศักราช ๒๔๘๔ กำหนดให้หวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าในเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาฯ เป็นเขตหวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์ในการบำรุงพันธุ์สัตว์น้ำ ซึ่งเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยทั่วไปในการประกอบกิจการประมง ดังนั้น พื้นที่ที่เป็นผืนน้ำและผืนดินบริเวณที่อยู่ในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาฯ จึงไม่มีสถานะเป็นที่ราชพัสดุ แม้ที่ดินบริเวณดังกล่าวจะมีการประกาศสงวนหวงห้ามตามกฎหมายก็ตาม ก็ไม่ทำให้ที่ดินบริเวณนั้นเป็นที่ราชพัสดุได้ เนื่องจากการประกาศสงวนหวงห้ามตามพระราชกฤษฎีกานั้นไม่ได้สงวนหวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ ตามมาตรา ๖ (๓) และมาตรา ๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่บัญญัติว่า อสังหาริมทรัพย์อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันหรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์ของพลเมืองใช้ร่วมกัน ไม่เป็นที่ราชพัสดุ เทียบเคียงความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) เรื่องเสร็จที่ ๑๔/๒๕๓๓ ส่วนกรณีที่กรมที่ดินได้ยกผลการพิจารณาสถานะที่ดินแปลง “กว๊านพะเยา” ว่าเป็นที่ราชพัสดุ กรณีนี้เมื่อพิจารณาจากหลักฐานความเป็นมาแล้วจะเห็นได้ว่า พื้นที่บริเวณกว๊านพะเยามีการกำหนดเจตนารมณ์ไว้ชัดเจนว่าเพื่อประโยชน์ในราชการของกรมประมงในสังกัดของกระทรวงเกษตราธิการในขณะนั้น ดังนั้น การตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตต์หวงห้ามที่ดินบริเวณกว๊านพะเยา อำเภอพะเยา จังหวัดเชียงราย พุทธศักราช ๒๔๘๒ และพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตต์ที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่อำเภอพะเยา จังหวัดเชียงราย พุทธศักราช ๒๔๘๒ เพื่อหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าให้มาเป็นของทางราชการสำหรับที่ดินบริเวณที่ราษฎรมีสิทธิก็ให้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเป็นเขตที่ดินที่จะเวนคืนเพื่อให้ได้มาซึ่งที่ดินโดยจ่ายค่าทดแทนให้แก่ราษฎร จึงทำให้ที่ดินแปลง “กว๊านพะเยา” ที่ได้มาโดยการสงวนหรือหวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์ของทางราชการตามกฎหมาย และได้มาตามกฎหมายเวนคืนตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาฯ มีสถานะเป็นที่ราชพัสดุ ตามพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๖๒ ยกเว้นบริเวณที่เคยเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติมาก่อน ซึ่งถือว่าเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เนื่องจากไม่ปรากฏว่ามีการออกกฎหมายเพื่อเพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงสถานะของที่ดินดังกล่าว และในส่วนที่ดินที่เอกชนครอบครองทำประโยชน์มาก่อนและไม่มีการยกให้ทางราชการหรือรับเงินค่าทดแทนตามกฎหมายเวนคืน

กรมที่ดินจึงขอหารือเกี่ยวกับสถานะของที่ดินหนองหารส่วนที่เป็นพื้นดินตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตห่วงห้ามที่ดินฯ พ.ศ. ๒๔๘๔ ว่าเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทใด หน่วยงานใดเป็นผู้มีหน้าที่และอำนาจดูแลรักษา และหากจะต้องมีการบริหารจัดการบริเวณพื้นดินในเขตพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวจะต้องถือปฏิบัติตามกฎหมายใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมที่ดิน โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมธนารักษ์) ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมประมง) และผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครองและกรมที่ดิน) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า กรมประมงได้ใช้ที่ดินภายในแนวเขตพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตห่วงห้ามที่ดินในท้องที่อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร พุทธศักราช ๒๔๘๔ เพื่อภารกิจของกรมประมงต่อเนื่องกันมาโดยตลอดจนถึงปัจจุบัน โดยเข้ามาปรับปรุงและพัฒนาหนองหารให้เป็นแหล่งน้ำระบบปิดขนาดใหญ่ เพื่อบำรุงรักษาพันธุ์สัตว์น้ำและฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำ รวมทั้งกำหนดเขตห้ามบุคคลเข้าทำการประมง เพาะเลี้ยงหรือจับสัตว์น้ำ โดยมิได้รับอนุญาต เพื่อรักษาพืชพันธุ์สัตว์น้ำ และบริหารจัดการพื้นที่หนองหารเพื่อการบำรุงพันธุ์สัตว์น้ำ ตลอดจนได้ตั้งสถานีประมงน้ำจืด สำนักงานประมงจังหวัดสกลนคร หรือศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสกลนคร ซึ่งการดำเนินการของกรมประมงมีประโยชน์ต่อการบำรุงพันธุ์สัตว์น้ำในหนองหาร นอกจากนี้ ยังมีส่วนราชการและหน่วยงานอื่นของรัฐได้ใช้ประโยชน์ที่ดินดังกล่าวบางส่วนเพื่อเป็นที่ตั้งหรือสถานที่ทำการเพื่อประโยชน์ในงานราชการตามภารกิจที่รับผิดชอบด้วย

จากข้อหารือประกอบกับข้อเท็จจริงเพิ่มเติมดังกล่าว คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) เห็นว่า กรณีตามข้อหารือมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า ที่ดินภายในแนวเขตพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตห่วงห้ามที่ดินในท้องที่อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร พุทธศักราช ๒๔๘๔ เป็นที่ราชพัสดุหรือไม่ และหน่วยงานใดมีหน้าที่และอำนาจในการดูแลรักษา และมีความเห็นว่า ในการให้ความเห็นดังกล่าวจำเป็นต้องพิจารณาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อเท็จจริงตามหนังสือที่หน่วยงานขอหารือประกอบกับการรับฟังข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่เข้าร่วมประชุม ทั้งนี้ เพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ สามารถใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง หากข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงที่ใช้พิจารณามีรายละเอียดที่แตกต่างไปจากเดิม การวินิจฉัยให้ความเห็นทางกฎหมายในเรื่องนั้นจะต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละเรื่องเป็นรายกรณีไป และโดยที่พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้กำหนดความหมายของที่ราชพัสดุไว้ในมาตรา ๖[๒] ให้หมายถึง (๑) อสังหาริมทรัพย์อันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินทุกชนิด (๒) ที่ดินที่สงวนหรือหวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ และ (๓) ที่ดินที่สงวนหรือหวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์

---

[๒]มาตรา ๖ ที่ราชพัสดุ ได้แก่

(๑) อสังหาริมทรัพย์อันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินทุกชนิด

(๒) ที่ดินที่สงวนหรือหวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ

(๓) ที่ดินที่สงวนหรือหวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์ของทางราชการตามกฎหมาย

ของทางราชการตามกฎหมาย และมาตรา ๗[๓] ยังกำหนดให้ที่ดินรกร้างว่างเปล่าที่สงวนหรือหวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะหรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการตามกฎหมาย ถือเป็นที่ราชพัสดุด้วย ทำให้ที่ราชพัสดุครอบคลุมถึงที่ดินหรือที่รกร้างว่างเปล่าที่สงวนหรือหวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะหรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการตามกฎหมาย โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงการเข้าใช้ประโยชน์ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการบริหารจัดการที่ดินของรัฐและป้องกันปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ

สำหรับกรณีตามข้อหารือนี้ เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๖[๔] และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๖๒ และมาตรา ๔[๕] แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตต์หวงห้ามที่ดินในท้องที่อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร พุทธศักราช ๒๔๘๔ ที่กำหนดให้หวงห้ามที่ดินดังกล่าวไว้เพื่อประโยชน์ในการบำรุงพันธุ์สัตว์น้ำ และห้ามมิให้ผู้ใดเข้าหักร้าง จัดทำ หรือปลูกสร้างด้วยประการใด ๆ ในที่ดินนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าหน้าที่ ประกอบกับข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดินดังกล่าวของกรมประมงตามที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว จะเห็นได้ว่า วัตถุประสงค์ของการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตต์หวงห้ามที่ดินฯ มีขึ้นเพื่อประโยชน์ของกรมประมงในการดำเนินการตามภารกิจตามกฎหมายว่าด้วยการประมงให้สำเร็จลุล่วง โดยกำหนดแนวเขตที่ดินบริเวณหนองหารเพื่อให้กรมประมงเข้ามาปรับปรุงและพัฒนาหนองหาร รวมทั้งบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดิน เพื่อประโยชน์ในการบำรุงพันธุ์สัตว์น้ำ และกรมประมงได้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อภารกิจในราชการของกรมประมงอย่างต่อเนื่องตลอดมา ดังนั้น ที่ดินทั้งหมดทั้งพื้นดินและพื้นน้ำภายในแนวเขตพระราชกฤษฎีกาฯ จึงเป็นที่ดินที่สงวนหรือหวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์ของทางราชการตามกฎหมาย และมีสถานะเป็นที่ราชพัสดุตามมาตรา ๖ (๓) และมาตรา ๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ

---

[๓]มาตรา ๗ อสังหาริมทรัพย์ดังต่อไปนี้ ไม่เป็นที่ราชพัสดุ

(๑) ที่ดินรกร้างว่างเปล่า และที่ดินซึ่งมีผู้เวนคืนหรือทอดทิ้งหรือกลับมาเป็นของแผ่นดินโดยประการอื่นตามกฎหมายที่ดิน แต่ไม่รวมถึงที่ดินรกร้างว่างเปล่าที่สงวนหรือหวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะหรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการตามกฎหมาย

(๒) อสังหาริมทรัพย์อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้หรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์ของพลเมืองใช้ร่วมกัน

(๓) อสังหาริมทรัพย์ของรัฐวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) อสังหาริมทรัพย์ขององค์การมหาชน ซึ่งได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้หรือทรัพย์สินขององค์การมหาชนนั้น โดยไม่ได้ใช้เงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(๕) อสังหาริมทรัพย์ของสถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้หรือทรัพย์สินของสถานศึกษานั้น โดยไม่ได้ใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(๖) อสังหาริมทรัพย์ของหน่วยงานของรัฐที่มีกฎหมายจัดตั้ง ซึ่งได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้หรือทรัพย์สินของหน่วยงานของรัฐนั้น โดยไม่ได้ใช้เงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(๗) อสังหาริมทรัพย์ที่มีกฎหมายเฉพาะบัญญัติยกเว้นไว้ไม่ให้ถือเป็นที่ราชพัสดุ

[๔]โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

[๕]มาตรา ๔ ให้หวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าในเขตต์ตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ไว้เพื่อประโยชน์ในการบำรุงพันธุ์สัตว์น้ำ

ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าหักร้าง จัดทำ หรือปลูกสร้างด้วยประการใด ๆ ในที่ดินนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าหน้าที่

ที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๖๒ นับแต่วันที่พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับ โดยมีกรมธนารักษ์เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการปกครอง ดูแล และบำรุงรักษาที่ราชพัสดุนั้นตามมาตรา ๘[๖] วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤษภาคม ๒๕๖๗

---

[๖]มาตรา ๘ ให้กระทรวงการคลังเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ราชพัสดุ

ให้กรมธนารักษ์มีหน้าที่ในการปกครอง ดูแล และบำรุงรักษาที่ราชพัสดุ ส่วนการใช้และการจัดหาประโยชน์ให้เป็นไปตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัตินี้